

Упутство за употребу пакета **cirilica**

Опис пакета

Пакет **cirilica** је намењен конвертовању докумената, који су припремљени на латиничном писму, у ћирилично писмо без икаквих додатних измена. Овај пакет конвертује текст, тако да математичке формуле остају непромењене.

Пакет ради и на Windows и на Linux оперативним системима.

Инсталација пакета

Ако не желите да инсталирате пакет довољно је да се датотека **cirilica.sty** налази у директоријуму и којем се налази документ, који желимо да конвертујемо, односно у којем позивамо пакет.

Да би се пакет трајно инсталирао на систему неопходно је да се фолдер **scirilica** прекопира у директоријум **latex**, који се, обично, налази на путањи **C:\Program Files\MikTeX\tex**.

Након овога потребно је покренути из **Start→MikTeX→Maintenance (Admin)** апликацију **Settings (Admin)** и притиснути најпре **button („дугме“)** **Update Formats**, па онда **Refresh FNDB** и тиме је пакет трајно инсталиран и није потребно да се налази у директоријуму, заједно са документом.

Позивање пакета

Позивање овог пакета је потпуно аналогно као и позивање осталих пакета, једноставно у преамбули документа укуцамо команду **\usepackage{cirilica}**. Најбоље је то урадити непосредно испред команде **\begin{document}**, како би команде из пакета имале приоритет у односу на друге команде.

Ако постоје претходно дефинисана слова **\dj** и **\Dj** потребно их је искључити како се не би поништиле команде за та слова које се налазе у пакету. Искључивање поменутих команди вршимо једноставно стављањема знака **% („проценат“)** испред комане, у овом случају испред дефиниција поменутих слова.

Коришћење пакета

Као што је и наглашено пакет конвертује документ припремљен на латиничном писму, тако да је коришћење пакета једноставно, неопходно је, само, знати неке додатне команде које пакет поседује.

Слово Ђ, односно Ћ добијамо командама **\Dj** и **\dj**, док је за слово Џ, односно џ потребно унети команде **\d Z** и **\d z**.

Знакове навода добијамо командом **\dzn**, а знакове извода командом **\gzn** (команде су дефинисане са **\dzn** и **\gzn** како би нас асоцирале на доње, односно горње знакове навода).

Уколико желимо да нека имена или називе прикажемо у латиничном писму, једноставно, у витичастим заградама откуцамо команду `\lat` заједно са речима које желимо да се у документу појаве откуцане латиницом.

На пример, ако бисмо хтели да наведемо пуно име славног математичара Гауџ-а, то радимо тако што откуцамо `{\lat Johann Carl Friedrich Gau\ss}` и добијамо као резултат `Johann Carl Friedrich Gauß`.

Sans-serif латиницу добијамо ако уместо команде `\lat` куцамо команду `\latsf`.

Напомена. Уколико куцамо слова **т** и **с** једно поред другог пакет их претвара у слово **ц**, па је неопходно да између њих куцамо празне витичасте заграде (без размака између заграда), тј. овако `t{}s`. Ово исто важи и за слова **н** и **ј**, **д** и **ј**, односно **л** и **ј**, тј. уколико је потребно да се ова слова прикажу непромењена између њих куцамо витичасте заграде, као што је и објашњено. Празне витичасте заграде између слова неће утицати на латинични текст, ако бисмо желели да наш документ „`LaTeX`-ујемо“ и у тој верзији.

Приликом прве обраде документа на ћирилици може се јавити порука да не постоје сви фонтови, проблем решавамо тако што обрадимо документ неколико пута, како би сви фонтови били учитани. При каснијим обрадама неће бити оваквих проблема.

Срећно куцање!

Александар Прокоповић